

vilde berøre, som hænger sammen dermed, nemlig Spørgsmaalet om at faa en daglig Dampstibsforbindelse mellem Frederikshavn og Gøteborg. Det nordlige Jylland har ikke ringe Handel med Norge og Sverige, og det vilde have stor Interesse, ogsaa for den gennemgaaende Trafik, om vi kunde faa en daglig Forbindelse over Gøteborg. Det har ogsaa vakt Interesse oppe i Norge, idet Stortinget der sidste Sommer vedtog at behandle med den danske Regering om at faa en Postroute lagt over Frederikshavn og Jylland i Stedet for over Sverige og Kjøbenhavn. Jeg vil altsaa gerne henstille til den højtærede Minister, om han ikke finder Anledning til at fremkomme med Forslag om en daglig Dampstibsforbindelse mellem Frederikshavn og Gøteborg i Stedet for 3 Gange ugentlig. Jeg skal ikke opholde mig videre ved denne Sag, da den er saa udførlig om- talt af det ærede Medlem.

En anden Sag, jeg vil berøre, er, at der fra Stagens By i Fjor blev indsendt et Andragende til Rigsdagen og Regeringen om et Laan til en Fiskerihavn ved Stagen. Dette Andragende blev henvist til Finansudvalget, og dette henviste det til Indenrigsministerens Undersøgelse. Der er ikke optaget paa Finansloven noget, der viser, hvilket Resultat Indenrigsministeren er kommen til ved sine Undersøgelser. Jeg vil dog gerne tillade mig at spørge den højtærede Minister, om han ved sine Undersøgelser er kommen til det Resultat, at han finder Anledning til ved en senere Behandling at stille Forslag om et saadant Laan til denne Havns Anlæg. Der er jo, som bekendt, en stor Fiskerbefolkning i Stagen, som ikke alene driver Kutterfiskeri, men ogsaa for en stor Del Fiskeri med smaa Baade, og da Stagen ligger paa en saadan Plads, at man til enhver Tid kan komme til Søs, naar Vejret tillader det, synes jeg, der er god Grund til at komme Befolkningen til Hjælp ved en Fiskerihavn. Det er nemlig saa, at, som Forholdet nu er, skulle de til Frederikshavn med den Fisk, der nu fanges, og det er undertiden en meget stor Mæmpe. Naar Kutterne komme ind fra Nordøen og skulle passere Stagen, hænder det ikke sjældent, ja det er endog saa sædvanligt, at Vejret er ugunstigt til at løbe til Frederikshavn. Der kunne de undertiden ligge i mange Dage, og i den Tid dør der en stor Mængde Fisk for dem. Naar de saa skulle ud igen, hænder det ikke sjældent, at de maa vende om, ja, det træffer endog saa, at det er udmærket Fiskevejr, men saa stille, at de ikke kunne komme op omkring Stagen, men maa blive liggende i Havnen, indtil de

omfider naa at komme ud og fiske; naar saa Vejret bliver ugunstigt, og de møde Blæst og ondt Vejr, saa maa de vende tilbage. Det foraarsager store Tab, idet en stor Del Fisk bliver ødelagt, saa den bliver utjenlig til Menneskesøde, og det synes derfor, at der kunde være god Grund til at hjælpe dem til en Fiskerihavn, saaledes at den Fisk, de fange, bedre kan komme til Nytte, og at de ogsaa kunne faa flere Fiske dage, end det nu er Tilfældet. Hvis man over for andre Erhverv, f. Eks. over for vort Landbrug, hvorom der er talt saa meget som Landets vigtigste Erhverv, vilde sige som saa, at det har intet at sige, om Eksportforholdene ere saadanne, at vort Smør eller vort Flæst opholdes en Uge længere under Transporten, end det er nødvendigt, vilde man straks være enig om, at det var daarlig Økonomi, og at der derved vilde gaa en stor Mængde tabt af den Værdi, som disse Varer repræsenterer. Det forekommer mig, at det samme er Tilfældet med Fisken, som ligeledes er et Produkt, der ikke taaler ret mange Forsendelsesbesværigheder, idet den derved taber en stor Del af den Værdi, den har, og en stor Del endog bliver ubrugelig. Derfor synes jeg ogsaa, der er Grund til at komme Fiskerne til Hjælp paa den Plads. Der er omkring ved et tusinde Fiskere i Stagens By, og det er ikke blot Fiskerne der, men ogsaa mange andre Fiskere, som ville have Nytte af en Havn paa den Plads. Det er jo heller ikke noget overordentlig stort Beløb, der fordres, thi her er jo ikke Tale om en Havn, som skal gøre Tjeneste som Trafikhavn, men kun om en Havn til Brug for Fiskerne, og det hele, Kommunen forlanger, er jo kun et rentefrit Laan i 20 Aar, efter hvilken Tid Kommunen vil forrente og afdrage det. Da jeg altsaa synes, at det er en Sag, paa hvilken den høje Regering og Rigsdagen maa have sin Opmærksomhed henvendt, jo før jo hellere, vil jeg rette det Spørgsmaal til den højtærede Indenrigsminister, om han ikke i denne Samling under den senere Behandling af Finansloven vil stille Forslag om Bevilling af et Laan i denne Anledning.

Bluhme: Den ærede Formand saarede, da jeg bad om Ordet, at jeg behøvede ikke at tale, for der var saa mange, der talte om Esbjerg, og jeg gav den ærede Formand fuldstændig Ret dert og vil udtale min Glæde over den almindelige Sympati, som Esbjerg Havn og Esbjerg By lader til at have fundet her, og som ikke giver sig mindst til Rende ved det Lovforslag, som er fremlagt af den høje Regering. Der er kun fra een Side, forekommer det mig, kommet en